

ضمیمه به شماره سوم، سال اول خرداد ۱۳۸۸

گاهنامه سیاسی تبلیغاتی کارگران کمونیست

“بسوی انقلاب”

را بخوانید و در میان مردم پخش کنید!

مفهوم این حضور عظیم

حضور زنان در خیزش توده ای، عظیم و بی سابقه است. هر جا چشم می چرخانی دختران جوان و زنان میانسال و سالخورده را می بینی که در کنار هم راهپیمایی می کنند و شعار می دهند. در صحنه های پر التهاب درگیری های خیابانی، دختران پر شور را می بینی که با خشم و تمسخر سینه به سینه نیروهای سرکوبگر می ایستند و فعالانه در جنگ و گریز شرکت می کنند. این تبلور یکی از عمیق ترین تضادهای اجتماعی است که طی سی سال حاکمیت این نظام طبقاتی مردسالار انباشته شده، و اینک به صورت آشفتگان فوران می کند. این ستم جنسیتی به مثابه یکی از پایه های رژیم سرمایه داری اسلامی است که مادران و دختران و خواهران را در کنار هم به میدان آورده، آن سان که هیچک فکر عقب نشستن در سر ندارند.

حاکمان اسلامی از هر جناح و دسته (منجمله همین "اصلاح طلبانی" که امروز مغضوب واقع شده اند و خیال دارند روی موج خیزش توده ای سوار شوند) از همان روز اول استقرار این نظام، به سرکوب رسمی و شرعی زنان جامعه پرداختند و نقش درجه دوم و فرودست زن را در قوانین نهادینه کردند. همین ها بودند که از دهان اوباش حزب الهی (پدران همین بسیجی های جانی) شعار دادند: "یا روسری یا توسری!" و با تیغ و اسید و زنجیر به زنان آزادیخواه حمله بردند. همین ها بودند که مجازات سنگسار را برقرار کردند. همین ها بودند که جدا سازی جنسیتی در جامعه و دانشگاه را برقرار کردند. همین ها بودند که صدای زنان هنرمند را ممنوع اعلام کردند. همین ها بودند که تجاوز جنسی به دختران خردسال و نوجوان را تحت عنوان نکاح اسلامی، و تن فروشی را تحت نام صیغه، رواج دادند و تشویق کردند. همین ها بودند که برای رعایت کامل اصول مذهبی و برای جلوگیری از "به بهشت رفتن" دختران اعدامی، قبل از اجرای حکم به آنان تجاوز کردند. همین ها بودند که با چپاول و استثمار شدیدی که بر مردم تحمیل کردند، فقر و بیکاری و فلاکت را آنچنان گسترش دادند که تن فروشی به یکی از شغل های رایج برای سیر کردن شکم دختران جوان و خانواده هایشان تبدیل شد. حالا میوه همه این ستمگری های سی ساله، در خیابان خودنمایی می کند. یکی از ستون های مهم این خیزش، به هر بهانه ای که بر پا شده باشد و هر شعار نامربوط و مربوطی هم که در آن فریاد شود، بر حرکت رهایی بخش و حق طلبانه زنان علیه ستم جنسیتی استوار است. اتفاقی نیست که در دل تظاهرات، با یک پدیده مشهود و الهام بخش روبرو می شویم: حضور سه نسل از زنان دست در دست هم. چه بسیاری مادر بزرگان و مادران و دخترانشان که دوشادوش هم در تظاهرات ها شرکت می کنند. اینها شکل های مختلف ستمگری را در دوره های گوناگون تجربه کرده اند. از شلاق کمیته انقلاب و تیغ حزب الله تا تجاوز بازجو، از حکم حاکم شرع تا گشت ارشاد. حالا دیگر روز حسابرسی نزدیک است!

اما نباید دلخوش بود؛ نباید به خواب رفت. نگاه کنید که در مقابل چشمان ما، و در شرایطی که جناح حاکم شمشیر را از رو بسته است و برای نجات خود از بحران و از هم گسیختگی نظام اسلامی دست و پا می زند، نیروهای ستاد "اصلاح طلبان" در تلاشند تا نیروی عظیم زنان را به حداکثر مهار کنند و انرژی و شور زنان را به مجرای دعوای جناحی خود بریزند و از این نیرو به عنوان اهرم فشار در جدال قدرت استفاده کنند. معمولاً دیده بودیم که جناح های فریبکار حکومت در دوران انتخابات وعده هایی برای جلب قشرهای مختلف مردم می دهند و بعد از اینکه در انتخابات پیروز شدند همه آن وعده ها را زیر پا می گذارند. اما حالا می بینیم که جناح "اصلاح طلب" هنوز به قدرت نرسیده و در مهلکه یک کودتا، پیشاپیش وعده هایش در مورد زنان را عملاً پس می گیرد. اجازه ندادن به طرح خواسته های مشخص مربوط به رفع ستم جنسیتی در جریان تظاهرات ها، معنایی جز لگد مال کردن وعده های فریبکارانه سه هفته پیش مانند "برچیدن گشت ارشاد" ندارد.

فقط در صورتی می توان تلاش های فریبکارانه را خنثی کرد که شعارها و خواسته های زنان، با صدای بلند در خیزش کنونی به گوش برسد. این حق زنان است که در جریان تظاهرات ها، صفوف خود را محکمتر و گسترده تر کنند، صف های مشخص خود را تشکیل دهند، شعارهای مربوط به رفع ستم جنسیتی را علاوه بر شعارهای سیاسی و مبارزاتی عمومی در دست بگیرند و فریاد کنند. این حق زنان و نیاز عاجل جنبش مردم برای پیشروی و تعمیق است که همه شرکت کنندگان در خیزش توده ای، همه جامعه و همه جهانیان با نیروی عظیمی روبرو شوند که آگاهانه شعارهایی با مضمون زیر را به صحنه می آورند:

حکومت ضد زن نمی خواهیم! نمی خواهیم!

حجاب اجباری نمی خواهیم! نمی خواهیم!

سهمیه بندی جنسیتی ملغی باید گردد!

جدا سازی جنسیتی ملغی باید گردد!

جانین ضد زن، آمران سنگسار، نابود باید گردند!

دولت گشت ارشاد نمی خواهیم! نمی خواهیم!

برای اعلام این شعارها و فراگیر کردن آنها در میان صدها هزار زن و مردی که هر روز در خیابان ها هستند، همه فعالان آگاه در جنبش های پیشرو و آزادیخواه و مترقی اجتماعی از جنبش زنان و کارگری و دانشجویی گرفته تا معلمان و پرستاران و... باید با دل و جرات عمل کنند. بگذار نیروی عظیم انقلاب اجتماعی، یعنی زن ستم دیده، زنجیرهای هزاران ساله را بکشند و کیفیتی نوین به جنبش عظیم توده ها ببخشند.

"جمععی از فعالین کارگری (JAFK) "

۲۸ خرداد ۸۸